

og at beskatning altid sker hos den, der har beløbene til rådighed. Udvalget finder imidlertid, at selv om man tager i betragtning, at modtageren af bidragene får både børnefradrag og eventuelt børnetilskud, kan beskatningen af de — ofte ret lave — børnebidrag virke forholdsvis hårdt.

Finansministeren har i denne anledning over for udvalget udtalt, at man kunne bøde på dette forhold ved at give særlig højt børnetilskud i de tilfælde, hvor faderen eller moderen er alene med de pågældende børn. Af administrative grunde vil det imidlertid være meget vanskeligt at gennemføre en sådan ordning allerede for skatteåret 1960-61. Hertil kommer, at den særlige ydelse til enlige mødre på 100 kr. pr. halvår, som har været gældende i en årrække, nu er forlænget for et år, jfr. lov nr. 40 af 16. februar 1960. Finansministeren har udtalt, at han ved udarbejdelsen af forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1961-62 vil overveje en mere hensigtsmæssig løsning af det rejste spørgsmål.“

Udvalgets flertal (regeringspartierne) indstillede lovforslaget til vedtagelse med den ovenfor omtalte ændring af kommunernes vederlag for opkrævning af visse statsskatter.

Udvalgets øvrige medlemmer (V og KF) fandt de skattelempler, som lovforslaget bød på, utilstrækkelige og kunne derfor ikke tiltræde det. De henviste i stedet for til de skattereforplaner, som oppositionen havde skitseret.

Fra *kommunistisk* side stilledes til 2. behandling nogle ændringsforslag, som gik ud på at give familieforsørgere en yderligere lettelse i beskatningen, for så vidt angår indtægter under 20 000 kr. Desuden foresloges det, at børnetilskuddene skulle udgøre 400 kr. pr. barn uden graduering og udbetales kontant til den berettigede, i reglen moderen, så at der ikke mere blev tale om at modregne beløbet i de personlige skatter.

Thorkil Kristensen (uden for partierne) gjorde under sagens behandling i folketinget gældende, „at det ikke er øjeblikket til at fremsætte forbrugsforøgende forslag, og selv om det må erkendes, at regeringens forslag er betydelig mere forsigtigt en oppositionens, er der ingen af dem, der har støtte i den økonomiske situation.

Jeg vil derfor ved tredje behandling stemme imod det foreliggende lovforslag, men ud fra en helt anden begrundelse end den, som er fremført af de ærede ordførere for oppositionen i dag. Jeg kan stemme for det ændringsforslag, der er stillet i betænkningen, men derimod ikke for dem, der er stillet af det kommunistiske parti.“

Efter at ændringsforslagene uden for betænkningen var forkastet ved 2. behandling og ændringsforslaget i betænkningen vedtaget, vedtoges lovforslaget ved 3. behandling med 83 stemmer mod 55 (V, KF og Thorkil Kristensen), idet 7 medlemmer (DK og de 2 grønlandske medlemmer) afholdt sig fra at stemme.
